

lende Højder, og hvor vi i Øjeblikket befinder os ved et Tal paa ca. 60 000. Ja, det kan vel ikke bestrides, at den Programfrase, som Venstre opstillede i 1920, og under hvilken det er gaaet frem i disse Aar, de frie Kræfters Spil, har faaet sit afgørende Knæk, og det skal ikke blive uden Interesse at se, om den højtærede Landbrugsminister fremdeles har Mod til at bruge denne Frase ogsaa efter alt, hvad der nu er passeret, ikke blot det, som omhandles i denne Graabog fra Landmandsbankkommissionen, men ogsaa de Resultater, som Regeringen efterhaanden er styret ind i, nu da man har etableret en Egaliseringsfond, altsaa et direkte Forsøg paa ved Statsforanstaltninger at gribe ind til Modvirkning af de frie Kræfters Spil, hvor man forhandler videre om Tvangsindkrænkning af Kreditten, hvad vi jo i Gaar fik oplyst fra Ministerens Side, og hvor man i øvrigt er havnet i en efter danske Forhold fantastisk Toldpolitik, et saakaldt Kriseværn og forskelligt af lignende Beskaffenhed.

I Stedet for at føre en effektiv og efter Forholdene afpasset Handelspolitik er Venstre ført ud i en forkastelig Toldpolitik med Millioners nye Byrder for større eller mindre Dele af Befolkningen og i hvert Fald ved den sidst forelagte Lov med Toldbyrder, hvis uvægerlige Følge bliver en større eller mindre Forøgelse af Arbejdsløsheden, og hvor det hele i øvrigt afpasses, tror jeg, efter den Formel, som Venstres Ordfører i Dag talte om: at sætte Stævne efter Evne. Jeg tror nok, det kan siges at være saaledes, blot i den omvendte Orden af, hvad man plejer at ønske.

Det gælder baade med Hensyn til det Hovedpunkt i den Toldlov, vi fik forelagt i Gaar, Tobaksbeskatningen, og med Hensyn til Automobileerne, at der her i allerhøjeste Grad er Tale om en Nybeskatning, som haardest vil ramme de fattige, der køber de billigere Varer. For Cigarerne vil det uvægerlig gaa saaledes, at de Øres Forhøjelse, der lægges paa en Cigar til 50 eller 60 Ø., spiller en underordnet Rolle for ham, der har Raad til at give den høje Pris for sin Cigar, mens den samme Forhøjelse paa 10, 12 og 15 Øres Cigarer spiller en ganske anden Rolle og er i nøjeste Kontakt med den Uretfærdighed, som hele den indirekte Beskatning i sig selv er. Ogsaa ved Automobilbeskatningen spiller den Nybeskatning, der her er Tale om, kun en underordnet Rolle for dem, der kan give 100 000 Kr. for et Automobil, hvorimod det spiller en betydelig Rolle for den, der til

det ene eller andet Øjemed køber et Automobil for en 2 500, eller 3-4-5 000 Kr., hvor meget han nu af sine forholdsvis mindre Midler har Raad til. Hertil kommer, at denne Automobilbeskatning jo er en Beskyttelse af en bestemt udenlandsk Fabrik, hvis Vogne derved bliver endnu mere konkurrencedygtige, end de i Forvejen har været. Dette er, hvad Venstre er naaet til i sit Forsøg paa at opretholde Frasen om Kræfternes frie Spil og i at undgaa effektive og virkelig formaalstjenstlige Foranstaltninger, som kunde være gennemført. Her har de to Partier, der har medvirket, selvfølgelig fælles Ansvar.

Jeg ser, at man nu og da beskæftiger sig med, hvorvidt de Konservative kan have noget Ansvar. Paa visse Steder vil de Konservative gerne vride sig fra Ansvar for den Politik, der er blevet ført; paa andre Steder, hvor dette passer, forsøger de at prale med, hvorledes det er lykkedes dem at faa Venstre ud i Toldbeskyttelse. Sandheden er vel den, at Venstre har ført de Konservative ud i Agrarbeskyttelse og i Modstand mod effektive Foranstaltninger til Beskyttelse for det industrielle Erhvervs- liv og Arbejderene, i Industrifjendtlighed, og til Gengæld har de Konservative ført Venstre fra Frihandel ud til kras Toldpolitik. Begge Parter har søgt at snyde hinanden, det er til Dels lykkedes, og de vil derfor ogsaa ganske naturligt komme til at staa overfor den samme Harmе og blive bedømt nogenlunde ensartet; naar Vælgerne om kort Tid bliver spurgt, vil baade Venstre og Konservative faa at vide, at Aktierne i disse to Partier staa meget lavt.

Jeg kan derfor i og for sig godt forstaa, at disse to Partier i den senere Tid har været stærkt optaget af, om de kunde finde nogle smaa Rester fra Fortidspartier, som kunde fylde lidt op hos dem — Krummer er jo ogsaa Brød —, og ved Venstres Nytaarsbanket havde man jo ogsaa en Attraktion, en forhenværende Erhvervsmand, Hr. Snedkermester Schmidt, som holdt en Tale ved den Banket. Erhvervspartiet er nok gaaet i Stykker, og det fremgaar af de offentlige Meddelelser, at en Fløj, d. v. s. en Mand, har forhandlet med Venstre, og en anden Fløj, d. v. s. en anden Mand, har forhandlet med det konservative Folkeparti, og nu er en Fløj, bestaaende af Hr. Snedkermester Schmidt, gaaet ind i Venstre. Jeg lykønsker med Snedkermester Schmidt. Han er jo en velkendt Mand i det offentlige Liv. Jeg skal ved Lejlighed lede de Ar-